विदिग्दलेष्वन्यथा, कर्णिकाक्षरं तु श्चिष्टमेव । एवं खड़वन्धादिकमप्यू-सम् । कार्व्यान्तर्गडुभूततया तु नेह प्रपश्चयते ।

रैंसस्य परिपन्थित्वाञ्चालंकारः प्रहेलिका ॥ १३ ॥ उक्तिवैचित्र्यमात्रं सा च्युतद्त्ताक्षरादिका । च्युताक्षरा दत्ताक्षरा च्युतद्त्ताक्षरा च । उँदाहरणम्— 'क्रूजन्ति कोकिलाः साले यौवने फुल्लमम्बुजम् । किं करोतु कुरङ्गाक्षी वदनेन निपीडिता ॥'

हीत्वा प्रथमः पादः । द्वितीयात्प्रथमं प्रथमाद्वितीयतृतीया द्वितीयाचतुर्थपञ्चमी प्रथमात्ष्वष्ठसमा द्वितीयाद्वष्टमं गृहीत्वा द्वितीयः पादः । तृतीयात्प्रथमं तुर्याद्व द्वितीयतृतीया तृतीयात्प्रथमं प्रदीत्वा द्वितीयः पादः । पादचतुष्ठयस्थोध्वंक्रमेण प्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थानधःक्रमेण पञ्चमषष्ठ-सप्तमाष्ट्रमानगृहीत्वा चतुर्थः पादः पाठ्य एवं मुरजितद्वः ॥ चक्रवन्धो विद्ग्ध-सुखमण्डने, गोमूत्रिकावन्धो द्णिड्वि ह्रेयः । एवमन्येऽपि सुसल-शूल-शिक्तिन्यः सुखमण्डने, गोमूत्रिकावन्धो द्णिड्वि ह्रेयः । एवं वर्णानामनुलोमप्रतिलोम-पाठादिना एकरूपपदोच्चयहेतुत्वेऽपि सर्वतोभद्रादिनामकश्चित्रालंकारो वेदितव्यः ॥ काव्यस्यान्तर्गडुभृतत्या अन्तर्गडुवदिकंचित्करत्वेन । द्वहं काव्यालंकारविचारप्र-करणे ॥ दण्ड्यादिभिष्ठकं प्रहेलिकायामलंकारत्वं दृषयति—रसस्यति । रसवोधस्येत्यंः । परिपन्थित्वाद्विलम्बकत्वात् । तथा च प्रत्युत दोषलक्षणाकान्ततया प्रहेलिका काव्ये नोपादेयेति भावः । नतु तिर्हं प्राचीनैः किमिललंकारप्रकरणे प्रहेलिका प्रपित्रतेलत आह—उक्तीति । वैचित्र्यमात्रं वैचित्र्यमात्रप्रयोजकम् । तथा च वैचित्र्यमात्रप्रयोजकम् । तथा च वैचित्र्यमात्रप्रयोजकम् । वया च वैचित्र्यमात्रप्रयोजकर्यो गौ गौण एवेति

^{1.} काच्यान्तरिति । गर्डर्भन्थिरिति सांप्रदायिकाः । यथेश्चचर्वणदशायां अन्थी रसञ्यवधायकस्त्रथेव काच्ये चित्रादीति परमार्थः ॥

^{2.} रसस्येति । अत एव भोजराजेनाप्युक्तम्—'प्रहेलिका, सक्कत्प्रशः सापि घोढां च्युताक्षरा । वक्ताक्षरोभयं मुष्टिविन्दुमल्यथेनलपि ॥ क्रीडागोधीविनोदेषु तज्बैराकीर्ण-मञ्जणे । परन्यामोहने चापि सोपयोगाः प्रहेलिकाः ॥' इति । एवमन्तःप्रश्र-बहिःप्रश्र-बहिरन्तःप्रश्र-जातिप्रश्र-पृष्टप्रश्र-उत्तरप्रश्र-प्रस्तयोऽपि क्रीडामात्रोपयोगिनः । एतेषां वन्धविश्रेषाणां प्रपञ्चः सरस्वतीकण्ठाभरण-काज्याळंकारादौ द्रष्टन्यः ॥

^{3.} उदाहरणमिति । यथा वा—'तदा क्षणेन वीर्थस्य समदः सहितः पदम् । रेजे स्तुतनयः साक्षान्नयवेदी क्षतामतः ॥' अत्र यथेष्टाभ्यां मात्रापहारदानाभ्यां स्नोकद्वयमुत्य- यते—'तदाक्षणेन वर्थस्य समिदः सहतः पदम् । रेजेऽस्ततनयः साक्षान्नयवेदे क्षतामितः ॥ तदेक्षणेन वर्थस्य सामदः सहितः पदम् । रेजे स्तुतिनयः साक्षान्नयवादोक्षितामृतः ॥'

१. सुद्रितपुस्तके तु 'काव्यान्तर' इत्यदिगद्यं 'काव्यान्तर्गंडुभूता या सा तु नेह प्रपच्यते' इति श्लोकरूपं नीतम्. २. 'वैचित्र्यमात्रप्रयोजिका, न तु रसाद्युपकारिका' इति सुद्रितपुस्तके.